

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/1567
van het repertorium

Nr. 62 P 2005
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
geboren te op
uitgever,
wonende te

beklaagde

2.
geboren te op
huisvrouw,
wonende te

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door Mr.
loco Mr. , beiden advocaat bij de
balie van

Beklaagd van:

De eerste en de tweede

om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben

om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben

om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben

A. te , ononderbroken tussen 28 oktober 1996 en 26 maart 1997

In overtreding met artikel 64 lid 1 van de wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, nadien bestraft door art. 66 lid 1 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 en bekrachtigd door het decreet van 4.3.1997, thans strafbaar gesteld ingevolge de artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153 en 160 van het Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door het uitvoeren of het instandhouden van werken of hoe dan ook op een onroerend goed

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte 93a 95ca
- ingeschreven op het kadaster te
-
- eigendom van

een inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van titel II van bovenvermelde wet of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV van bovenvermelde wet, namelijk door volgende werken uitgevoerd én in stand gehouden te hebben:

- omheinen van de percelen deels met metalen draadafsluiting, deels met houten schutsels en afgesloten met metalen toegangspoort
- plaatsen op de percelen van metalen draadafsluiting en aanleggen van verhardingen
- oprichten van glazen prieel, drie glazen serres, twee houten tuinhuisen, een houten stal, een metalen vogelkooi en een houten duivenhok
- graven van een vijver van 20m x 60m

B. te , ononderbroken tussen 25 maart 1997 en 1 mei 2000

In overtreding met artikel 66 lid 1 en 5 en artikel 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 en bekrachtigd door het decreet van 4.3.1997, thans strafbaar gesteld ingevolge de artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153 en 160 van het Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door het uitvoeren of het instandhouden van werken of hoe dan ook op een onroerend goed

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte 93a 95ca
- ingeschreven op het kadaster te
-
- eigendom van

een inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van titel II van bovenvermeld decreet of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV van bovenvermeld decreet, namelijk door de werken onder betichting A verder in stand gehouden te hebben.

C. te ononderbroken tussen 30 april 2000 en 5 juni 2003

In overtreding met artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197 en 204 van het Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de bij de artikelen 99 en 101 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden op een terrein

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte 93a 95ca
- ingeschreven op het kadaster te
-
- eigendom van

namelijk door de werken onder betichting A verder in stand gehouden te hebben.

D. te , tussen 26 mei 1997 en 28 augustus 1999

In overtreding met artikel 66 lid 5 en artikel 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 en bekrachtigd door het decreet van 4 maart 1997, thans strafbaar gesteld ingevolge de artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153 en 160 van het Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, in strijd met een bevel tot staking, een bekrachtigingsbeslissing of een beschikking van de voorzitter, namelijk het bevel tot staking van de werken van 26 mei 1997 bekrachtigd door de burgemeester van Lier op 28 mei 1997, het werk of de handeling te hebben voortgezet, namelijk door de werken onder betichting A verder te hebben uitgevoerd.

Gezien de overschrijving van de dagvaarding ten kantore van hypotheekbewaring te d.d. 19 april 2004,

het onroerend goed toebehorend aan
krachtens een akte van openbare
aankoop ontvangen op 8.6.1993 door , notaris
te

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 29 december 2004 door beklaagden tegen al de beschikkingen ten hunne laste
- op 29 december 2004 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 15 december 2004 door de correctionele rechtbank van Mechelen, 11^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Veroordeelt elke beklaagde tot een geldboete van 600 euro verhoogd met 40 deciemmen, hetzij: 3000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen ingevolge art. 40 SW.

Veroordeelt beide beklaagden hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering belopend tot heden: 145,63 EUR en ieder tot een vergoeding van 25 EUR.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende drie jaar zal worden uitgesteld wat betreft de helft van de geldboete uitgesproken lastens tweede beklaagde;

Verplicht elke beklaagde tot betaling van een bijdrage van tien euro + 45 deciemmen = telkens 55 euro tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

De herstellvordering:

De herstellvordering is afdoend gemotiveerd en beoogt de goede ruimtelijke ordening.

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar, thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of van het college van Burgemeester en Schepenen, het herstel van de plaats, nader omschreven in de betichting, in haar oorspronkelijk staat door het slopen van de omheiningen, zowel de houten schutsels als de draadafsluitingen rond en op het terrein, de metalen toegangspoort, het prieel, de serres, de tuinhuisen, de stal, de vogelkooi en het duivenhok.

Het slopen van een constructie houdt in dat niet enkel de bovenbouw, doch ook de eventuele funderingen/vloerplaat verwijderd worden. Verder dienen de afbraakmaterialen afgevoerd te worden en dient de bodem in de oorspronkelijke staat hersteld te worden, zonodig dient zuivere teelaarde aangevoerd te worden; Verder het verwijderen van alle verhardingen op het terrein en het dempen van de vijver met zuivere aarde;

Bepaalt de termijn van herstel op zes maanden beginnend op de dag volgend op de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is getreden;

Voor het geval de plaats niet vrijwillig in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, beveelt dat de gemachtigde ambtenaar, thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van Burgemeester en Schepenen van ambtswege in de uitvoering van het vonnis kan voorzien voor wat het herstel betreft, onder zijn leiding en toezicht van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder, deze desnoods bijgestaan door de openbare macht;

Zegt dat wie het vonnis doet uitvoeren, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomstige materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn tot alle uitvoeringskosten, te verminderen met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen; Verklaart de uitvoeringskosten invorderbaar op vertoon van een staat of afrekening, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt dat de herstelmaatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van tweehonderd euro (€ 200) per kalenderdag vertraging in het voltooid herstel van de plaats in de vorige staat en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn;

* * *

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vorderingen;

Gehoord beklaagden in hun middelen van verdediging ontwikkeld door hun raadsman Mr. loco
mr. , beiden advocaat bij de balie van
;

Gelet op de neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen regelmatig zijn naar vorm en termijn en derhalve ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de feiten dienen geactualiseerd te worden als volgt:

"... de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003 ...";

Dat conform de vordering van het Openbaar Ministerie de datumbepaling van de feiten dient gepreciseerd te worden als volgt:

Feit A: "ononderbroken tussen 28 oktober 1996 en 26 mei 1997"

Feit B: "ononderbroken van 25 maart 1997 tot 1 mei 2000"

Feit C: "ononderbroken van 30 april 2000 tot 5 juni 2003"

Feit D: "ononderbroken tussen 26 mei 1997 en 26 juni 1999";

Dat de feiten door deze actualisering en precisering niet gewijzigd zijn;

Dat beklaagden van deze actualisering en precisering in kennis werd gesteld en zij desbetreffend hun middelen van verdediging hebben kunnen voordragen;

1. De verjaring

Overwegende dat voor zover het feit van oprichting voorzien onder de tenlastelegging A zou bewezen zijn, de verjaring nog niet is ingetreden, het feit gepleegd zijnde tussen 28 oktober 1996 en 26 mei 1997 rekening houdend met de stuiting van de verjaring door het kantschrift van het Openbaar Ministerie van 30.04.02 (stuk 27);

Overwegende dat voor zover de feiten van instandhouding voorzien onder de tenlasteleggingen B en C zouden bewezen zijn, dit twee afzonderlijke misdrijven opleveren die een opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van éénzelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering voor het geheel van de feiten begint te lopen vanaf het laatste strafbaar feit, zijnde 5 juni 2003;

Overwegende dat voor zover het feit voorzien onder de tenlastelegging D zou bewezen zijn, de verjaring van de strafvordering nog niet is ingetreden, het feit gepleegd zijnde tussen 26 mei 1997 en 26 juni 1999 rekening houdend met de stuiting van de verjaring door de zitting van 19 mei 2004 voor de Correctionele rechtbank;

Dat derhalve de feiten niet verjaard zijn;

2. Ten gronde

2.a Tenlastelegging A: Oprichten van constructies zonder voorafgaandelijke vergunning

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof en door de stukken van het dossier, het volgende blijkt:

- dat de opgerichte niet vergunde constructies gelegen zijn in agrarisch gebied, zoals voorzien bij het gewestplan dat is goedgekeurd bij K.B. van 5.08.1976;

Overwegende dat het feit voorzien onder de tenlastelegging A meer bepaald het graven van een vijver van 20 m x 60 m is uitgevoerd in het jaar 1954 en dus geacht te zijn vergund zodat beklaagden hiervoor worden vrijgesproken;

Overwegende dat de overige niet vergunde werken en constructies zoals vermeld onder de

tenlastelegging A door beklaagden zijn uitgevoerd:

- dat uit de vaststellingen blijkt dat het perceel omgeven is door een afsluiting uit houten schutsels, metalen palen met metalen draad en houten palen met metalen draad; dat voor het plaatsen van een houten schutting wel een vergunning vereist is in tegenstelling tot het plaatsen van een omheining bestaande uit Ursus draad;
- dat uit de vaststellingen blijkt dat er wel een metalen inkompoort is (zie foto 1 stuk 19 strafdossier)
- dat beklaagden in het strafdossier nooit betwist hebben dat zij de verhardingen hebben aangebracht zonder over een voorafgaandelijke vergunning te beschikken maar enkel dachten dat dit niet vergunningsplichtig was;
- dat beklaagden niet betwisten in het strafdossier dat zij een prieel, drie glazen serres, twee houten tuinhuizen, een houten stal, een metalen vogelkooi en een houten duivenhok hebben opgericht; dat op 28.08.99 door de verbalisanten duidelijk is vermeld dat er ook een metalen vogelkooi is opgericht op het perceel en

nergens uit blijkt dat dit een losstaande constructie zou zijn hetgeen door beklaagden in de loop van het strafonderzoek ook nooit werd opgeworpen; dat al deze constructies niet bestemd zijn voor agrarische doeleinden en bovendien vergunningsplichtig zijn krachtens art. 99 van het decreet van 18 mei 1999;

Dat de feiten voorzien onder de tenlastelegging A behoudens het graven van de vijver bewezen zijn;

2.b. Tenlasteleggingen B en C: Instandhouding van niet vergunde constructies

Overwegende dat nu de kwetsieuze bouwwerken niet liggen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied als bepaald in art. 146 van het decreet van 18 mei 1999, voor de instandhouding van deze gebouwen de strafsanctie niet geldt;

2.c. Tenlastelegging D: miskenning stopzettingsbevel

Overwegende dat op het ogenblik van de vaststelling er drie houten schuttingen werden geplaatst en op 26.05.97 mondeling het stopzettingsbevel werd bevolen, bekrachtigd door de burgemeester op 28.05.97; dat op 28.08.99 werd vastgesteld dat er een volledige houten omheining rond het perceel werd geplaatst en bijkomende constructies; dat derhalve het feit onder de tenlastelegging D bewezen is;

2.d. Straftoemeting

Overwegende dat de tenlasteleggingen A en D gepleegd werden met eenheid van opzet zodat er zich één straf opdringt met name de zwaarste;

Overwegende dat rekening houdend met de persoon van beklaagden, met het feit dat beklaagde reeds voor gelijkaardige feiten werd veroordeeld, de omstandigheden en de ernst van de feiten die een miskenning uitmaken van de regels van een goede ruimtelijke ordening enerzijds en anderzijds gezien beklaagden deels de wederrechtelijk opgerichte constructies hebben verwijderd, beklaagde voor deze vermengde feiten wordt veroordeeld tot een geldboete van 300 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden en beklaagde Boeckxstaens voor deze vermengde feiten wordt veroordeeld tot een geldboete van 200 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden;

3. De herstellvordering

Overwegende dat beklaagden ten onrechte voorhouden dat de herstellvordering verjaard is door verloop van 5 jaar sinds de dag dat de stedenbouwkundige dienst kennis kreeg van de inbreuken;

Overwegende dat de herstellvordering op grond van art 26 VT SV niet verjaart vooraleer de strafvordering is verjaard;

Overwegende dat de herstellvordering van 8 maart 2002 aangepast bij fax op 12 november 2004 (stuk 66) geënt op de feiten onder de tenlastelegging A en D deels wordt toegekend:

- dat het Hof niet bevoegd is om uitspraak te doen over de herstellvordering wat betreft de vijver gelet op de vrijspraak
- dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden wat betreft het prieel, de 3 serres, het duivenhok, twee houten tuinhuisen, metalen vogelkooi om reden dat beklaagden die vrijwillig hebben verwijderd;

Dat het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat derhalve inhoudt:

- het slopen van de houten stal, de omheiningen, zowel de houten schutsels als de draadafsluitingen rond en op het terrein en de metalen toegangspoort
- het verwijderen van alle verhardingen
- het afvoeren van afbraakmaterialen;

Overwegende dat het aldus gepast is om een dwangsom van 125 euro op te leggen per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats, zoals boven aangegeven, en dit binnen de hersteltermijn van één jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest, met dien verstande dat de dwangsom opvorderbaar zal zijn vanaf de eerste dag na hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935

- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 65, 66 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2° van de wet van 24 december 1993
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Wijzigt het bestreden vonnis;

Actualiseert en preciseert de feiten zoals hiervoor gezegd (pagina 7);

Stelt vast dat de verjaring van de strafvordering met betrekking tot de feiten sub A en D rechtsgeldig werd gestuit;

Stelt vast dat er voor de feiten van instandhouding voorzien onder de tenlasteleggingen B en C geen strafsancie meer geldt en ontslaat beklaagden dienvolgens van rechtsvervolgning;

Verklaart beklaagden niet schuldig aan de feiten van het graven van de vijver zoals voorzien in de tenlastelegging A en spreekt hen hiervan vrij;

Verklaart beklaagden schuldig aan de overige feiten van de tenlastelegging A en aan de feiten van de tenlastelegging D zoals geactualiseerd en gepreciseerd;

Veroordeelt beklaagde uit hoofde van deze vermengde feiten tot een geldboete van 300 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 1.487,36 euro (DUIZEND VIERHONDERD ZEVENENTACHTIG EURO en ZESENDERTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN;

Veroordeelt beklaagde uit hoofde van deze vermengde feiten tot een geldboete van 200 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 991,57 euro (NEGENHONDERD EENENNEGENTIG EURO en ZEVENENVIJFTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van TWEE MAANDEN;

Verplicht elke beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

wat betreft de herstellvordering:

Verklaart zich onbevoegd om uitspraak te doen over de herstellvordering met betrekking tot de vijver;

Zegt dat de herstellvordering zonder voorwerp is wat betreft het prieel, de 3 serres, het duivenhok, twee houten tuinhuisen en de metalen vogelkooi;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert

- het slopen van de houten stal, de omheiningen, zowel de houten schutsels als de draadafsluitingen rond en op het terrein en de metalen toegangspoort
- het verwijderen van alle verhardingen
- het afvoeren van afbraakmaterialen

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beide beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

de kosten:

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de overige kosten van beide aanleggen, deze voorgeschieden door de openbare partij begroot op 228,84 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
 terechtzitting van de
 TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
 op
 VIJF APRIL TWEEDUIZEND EN ZES

waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier

Op het ogenblik van de uitspraak van huidig
 arrest, waarover Voorzitter,
 mede beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778
 van het Gerechtelijk Wetboek, wordt deze
 magistraat wettig verhinderd zijnde vervangen door
 , Voorzitter, daartoe aangewezen
 overeenkomstig artikel 779 van het Gerechtelijk
 Wetboek, bij bevelschrift van de Eerste Voorzitter
 van het Hof van beroep alhier, in datum van heden;